

Seg kan derfor ikke Andet end slutte med at sige, at det er mit Ønske, at saavel Endringsforslaget til Dagsordenen som Dagsordenen forkastes, og at Lovforslaget nyder videre Fremme. Det er i hvert Fald da udtalt, at det fra dette Things Side er et Ønske, at der skal gjøres Noget for de ulykkelige Individuer af Samfundet, som her er Tale om. Lad saa denne Sag gaa over til det andet Thing, og lad ikke os herinde tage Ansvar paa os for at skyde denne Sag ud i en yderligere, ubestemmelig Fremtid.

Ploug: Det, der foreligger det høie Thing til Forhandling, er egentlig ikke Andet end den Dagsorden, jeg i Forening med to andre ærede Medlemmer have stillet, og det til samme stillede Endringsforslag. Men desuagtet er det klart, at Diskussionen ikke har kunnet holde sig til dette rent formelle Spørgsmaal, om man skulde stemme for den ene eller den anden Dagsorden eller ikke for nogen af dem. Man er kommen ind paa hele Realiteten. Hvad Dagsordenen selv angaar, skal jeg sige, at jeg væsentlig kun har stillet den, fordi det var en høfligere Form at lægge Lovudkastet til Side paa, end ved simpelt-heden at forkaste det, og jeg lægger ikke nogen Vægt paa, det har jeg allerede udtalt igaar, enten man vælger den ene eller den anden Form; men jeg vil gjerne indrømme, at det er bedre at tage den Form af Dagsordenen, som det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (Suel) har foreslaaet, fordi Thinget derved ikke binder sig. Naar den sidste ærede Læser nærede Frygt for, at man derved lettere skulde foranledige, at Sagen blev skudt ud i en ubestemmelig Fremtid, begriber jeg ikke, hvorledes han kunde komme til denne Mening. Der staar jo i den første Sætning af Dagsordenen, at man ønsker en snarlig Tilveiebringelse af et Asyl for Landsvage, og der kan jo ikke være Tale om, at Staten paa eengang skulde overtage alle de bestaaende Anstalter for Landsvage. Det vilde være ønskeligt efter min Mening, om man begyndte med at overtage den større Anstalt, nemlig den paa Bakkehøjet; men det vil jo først senere kunne komme under Overveielse og Afgjorelse, hvad man skulde gjøre ved de andre, om man skulde lade dem bestaa eller søge at anlægge flere Anstalter, saa det Spørgsmaal kan meget let skydes hen, og det behøver altsaa ikke at afgjøres idag. Seg tager altsaa paa egne og tilstedeværende Medforslagsstilleres Vegne min Dagsorden tilbage og slutter mig til den, der er stillet af det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (Suel).

Den fungerende Formand: Altsaa maa jeg betragte Sagen saaledes, at der nu kun foreligger een Dagsorden, hvis ikke den oprindelige optages af Nogen; thi i saa Fald vil jeg nemlig mene, at der foreligger to Dagsordener, der hver for sig ville komme under Afstemning.

Hvis altsaa Ingen optager den oprindelige Dagsorden, er den bortfalden. (Ophold). Den er altsaa bortfalden.

Ploug: Seg skal ikke forbyde mig i alle de Bemærkninger, som idag ere bleven rettede imod det, jeg igaar tillod mig at fremsøre, men et Par Mobbemærkninger maa det dog være mig tilladt at gjøre. Den meget ærede Ordfører paastod med megen Bestemthed, at der Intet blev foregrevet ved at slutte sig til det foreliggende Forslag. Deri kan jeg ikke være enig med ham. Derjom den Anstalt for uehelbredelige Landsvage, der projekteres anlagt af en Privatmand, kommer istand, og Staten deri sætter et Beløb, som maa anslaaes til 110,000 Kr., men jaare let kan blive mere, da Staten jo maa have en Forpligtelse til at sørge for, at det bliver en hensigtsvarende og i hygieinist Henseende vel indrettet Anstalt, og denne saa ikke kan bestaa, er det jo det ærede Udvalgs Mening, og det bliver udtrykelig høiet til i Loven, at Staten skal overtage den. Men naar Staten kommer til at overtage baade denne og Anstalten paa gamle Bakkehøjs om saa Nar eller maaste snart, hvis den virkelig vil gjøre sig Umage for at faae den i sin Haand, saa er det dermed givet, at der kommer til at ligge to Sbiotanstalter ved Kjøbenhavn, og det finder jeg ikke heldigt. Det undrer mig, at de Herrer, som ere fra Sjælland, ikke holde paa deres Landsdels Fordel, der aabenbart maa være, at i det Mindste een stor Sbiotanstalt kommer til at ligge der, da det er langt nemmere for Foreldre, for Slægtninge og for Venner at se til Børn eller Borne, naar man har dem i sin egen Egn. Der er desuden anlagt en Anstalt for uehelbredelige Sindsyge i Sjælland, og det vilde efter min Mening være meget heldigt, om disse to Anstalter stillebes under samme Bestyrelse, uden derfor at slaas sammen; thi det mener jeg ikke kan lade sig gjøre. Dernæst bemærkede den ærede Ordfører, og det kom igjen i flere ærede Læreses Uttringer, at det var urigtigt af mig at paastaa, at her var Tale om en lægevidenskabelig Anstalt eller en Anstalt, som bør bestyres af en Læge, den burde bestyres af en Pædagog; og den meget ærede Ordfører ansøgte som Hjemmel derfor Dr. med. Tryde. Seg skal paa ingen Maade vrage Dr. Trydes Autoritet i disse Spørgsmaal, han er viselig en meget paalidelig Mand og saa sagkyndig, som vi have Nogen. Men baade han og den samme ærede Medborger, Pædagog, der har bragt denne Stiftelses Oprettelse i Forslag, have i den af dem for 2½ Nar siden afgivne Betænkning udtalt sig saaledes, at Tilsynet og Pleien her taber sin rent pædagogiske Natur og antage Karakteren af en Lægebehandling. De tilføie, at det hænger sammen med, at den Landsvaghed, der hos disse Børn eller Borne i Umindelighed har en betydelig Styrke og Udstrækning, er kompliceret